

Věra Trechová - životopis

Věra Trechová se narodila 20.8.1923 v Brně. Její otec Václav Mahovský pocházel z bohaté rodiny. Vyučil se a pracoval jako řezník. Účastnil se bojů za 1.světové války a zde se stal legionářem. Bojoval také u Zborova. Po návratu se oženil a se svou ženou Anastázií Svobodovou, která byla v domácnosti, vychovával celkem tři děti-paní Trechovou a její dva bratry.

Paní Trechová se chtěla stát modistkou, ale bohužel kvůli shození bombě, která zasáhla školu, kterou navštěvovala, nakonec tento obor nevystudovala a vyučila se prodavačkou.

22.12.1940 se v 18ti letech provdala za Leopolda Urbánka, narozeného 28.9.1920, který byl vyučen pekařem. Půl roku po svatbě, byl její muž totálně nasazen v Německu na nucené práce v letecké továrně. Později ho přetransportovali do továrny ve Vídni, odkud utekl za svou manželkou do Brna. Od roku 1940 byl totálně nasazen do Zbraslavi a zde měl od známého půjčenou chatku, kde se tajně se svou manželkou scházeli. V roce 1940 se jim narodil syn Jiří Urbánek.

Ke konci války se pak opět vrátili do Brna, zde prožil několik cvičných náletů. Jeho posledním a zároveň tragickým pro celou rodinu se však stal nálet americké armády, který se uskutečnil na konci války.

Vzpomínky na bombardování jsou jako mnohé vzpomínky z války velmi smutné.

Tato smutná událost se stala pouze 14 dní po návratu manžela paní Trechové do Brna. Když se její muž vracel domů, zrovna byl vyhlášen letecký poplach. Bratr paní Trechové, který bydlel přes chodbu, ho pobízel, aby si pospíšil do krytu, že sirény již dlouho houkají. Zbytek rodiny, včetně těhotné paní Trechové a její matky, byl už v bezpečí. Pan Urbánek, který byl zřejmě z německého totálního nasazení zvyklý na časté plané nálety, pouze odpověděl: "Hned jsem u vás, jenom si obuju boty". To byla ale jeho poslední slova. Bratr paní Trechové, který mezitím vyběhl ven, uviděl jak jedna z bomb dopadla přímo na tu část domu, ve které zůstal její manžel. Dům, ve kterém bydleli, byl postaven do tvaru písmene „U“. Během války bylo na obě jeho strany probouráno několik východů pro případ, že by část domu byla zasypána. To se nyní stalo. Tím se jeho zbytek rodiny zachránil. Když vylézali ven, všude kolem bylo vše zasypáno. Těhotná paní Trechová s sebou za ruku vedla tříletého syna. Vedle ní kráčela její matka, která v ruce držela 16ti denní miminko. Všichni doufali, že se manžel paní někde objeví. Odněkud se k nim dostala informace, že muž tohoto jména je hospitalizován ve zdejší nemocnici. S nadějí se tam odebrali, ale v nemocnici ležel sice muž stejného jména, ale o několik desítek let starší. Nyní již nezbývalo, než začít hledat v sutinách. Bez jakékoliv cizí pomoci hledali manželé paní Trechové celá rodina-dvě ženy a jeden muž-celkem 14 dní. Tělo po 14ti dnech našli propadlé až ve sklepení.

Brno bylo na konci války zcela rozbombardované. V dlouhých zástupech lidí probíhal i odsun německého obyvatelstva, kteří za sebou zanechávali své domy. Ty obydlovali lidé, kteří o své bydlení přišli. Rodina paní Trechové se usadila na předměstí Brna v malé vilce. Po příchodu Rusů prožila rodina další traumatický zážitek, švagrová paní Trechové byla jedním z ruských vojáků znásilněna. Přesto se jí ale dostávalo i pomoci. Od bratra jejího otce, který bydlel v Americe, dostávali balíky s jídlem a skromnou finanční podporou.

V roce 1948 se paní Trechová opět vdala a spolu se svým druhým mužem, který byl horník se s oběma dětma přestěhovala do Karlových Varů, kde žije dodnes.